

יומן החדשות מיפגש של גאונים

הניחושים וההמתנות הגיעו לקיצם במסכת-עיתונאים פאריז סאית, שבה חשף ז'יל ז'אקוב, מנהל פסטיבל-הסרטים המבוקש ביותר בעולם את מכמני המהדורה ה-42 שלו. הצגת-הפתיחה תהיה הסרט שהוא כבר אירוע בביתו, סיפורי ניו יורק, שלושה סיפורים נפרדים של וודי אלן, מארטיין סקורסזה ופראנסיס פורד קופולה.

בתחרות הרישמית יככבו פרסי ארלון (קהל בודד), בסירטו החדש רוזאלי יוצאת לקניון, שוב עם מריי אנה סגברט בתפקיד הראשי, תר קוות הקולנוע האמריקאי, ג'ים ג'ימוש וספיליק ב' בסירטוהם הח' דרשי וסירטו החדש של אמיר

קוסטוריצה (מטע העסקים של אבא) בשם עת הצעונים. שני סרטי טים מאיטליה עוסקים שניהם בנוסטלגיה קולנועית. האחד, מק' סם של אטורה סקולה, שזכה לביקורות נלהבות באיטליה, סם הוא כבר מוצג, והאחר בית-הקול' נוע פרארדיזו של ג'וזפה טורנאי טורה. זעקה באפלה, סרט שהופק על-ידי קאנון באוסטרליה עם מריל סטריפ בתפקיד הראשי (היתה מועמדת לאוסקר) וסרט חדש של יז'י סקולימובסקי, וחשוני אביב.

סרט אחר שמעורר סקרנות הוא לוסט אנולט, מישחקימילים שפיר רושו למעשה מלאכים אבודים, הוא של יו הארטון, שעשה את מרכבות האלים ואת גרייסטוק. סרט שאינו מעורר ציפיות הוא פראנצ'טקו של ליליאנה קאוואני. נשיא חבריהשופטים הפעם, הפני' נה שכתת, וים ונדרס.

תנו כבוד למפיק

המפיק הצרפתי מאריין קרמיז' וכה לכבוד ולהכרה הסרת-תקדים כאשר המוסיאון לאמנות מודרנית בניו-יורק ערך לכבודו רטרוספקטיבה, מחווה שנעשתה עד היום רק לבימאים או לשחקנים בעלי שיעוריקומה. קרמיז', שהפיק בין השאר את להטראות ירדים של לואי מאל, חושב את עצמו לא רק למפיק יוצר, כי אם גם לסוחר בדבריי אמנות בריוק כמו מו"ל של ספריי מופת. קרמיז', שהחזיל את דרכו כעורך-בימאי של ז'אן מורו ב-1959, הפך לבימאי של סרטים מיי-ליטנטיים, ומצא את עצמו ברושימה השחורה בגלל נטיותיו השמאליות הקיצוניות. עיקר גאוותו היום על סירטו

סירטי קולנוע בטלוויזיה

★ עשרת הדיברות (יום שלישי, 25 באפריל, ערב שבעי פסח, בשעה 22.00) – חלק ב' של סרטי-הענק של ססיל דהמיל. לא בדיוק ההשתקפות הראויה לציאת-מצריים, אבל מופת למושגי הראווה הניצחיים של הוליווד ולכל מה שמקובל כבידור עממי. צירלסטון הסטון הוא משה רבנו, אבל את ההצגה נובנת מחלקת האפקטים המיוחדים בחציית יס-טון. שנת היצור: 1956.

★ האדמה הטובה (יום שישי, 28 באפריל, בשעה 22.30) – עוד סרט הוליוודי ממואר כמו שידעו לעשות פעם. סיפורו של מל ברוק על עלייתו ונפילתו של איכר סיני. זוהר הוליוודי, מעמדי ענק וסצינה של פלישת ארבת, שלא נראתה כמות בקולנוע. הסרט זכה בפרסי "אוסקר" מרובים, בראש ראשונה ללואיזה ריינר, כאשרוה חנועה של האיכר המלווה אותו כל חייו. מולה בסרט נאול מוני. בימאי: סידני פראנקלין. (שנת הפקה: 1937)

החדש עם אלן רנה, בשם אי רוצה לחזור הביתה, קומדיה בכיכובו של ארולף גרין, המגלם אמריקאי ש נתקע בפאריס ושואף לחזור ל-קליבלנד. גרין הישיש היה אחת ה-דמויות הבולטות ביותר בתיאטרון המוסיקלי של ברודוויי ובסרט המוסיקלי של הוליווד בשנות ה-40 וה-50. לצד גרין מפיעים לינה לוי, ג'ראר דפארדיה ומישלין פרל. ה-סרט מדבר ברובו אנגלית, בגלל התסריט שנכתב על-ידי הסאטירי-קו והקריקטוריסט האמריקאי הנודע ג'ולס פיפר (רציחות קטנות).

מה הולך באמריקה

פראנקו זפירלי, שמתעקש ל-כר את שייקספיר לבר, עומד לטפל בהמלט, כשכתפקיד הראשי מל גיבסון. בחירה תמוהה, אבל קשה האמריקאים ממשיכים להשתמש במקורות צרפתיים ככסי ל-קומדיות אופנתיות. אחרי ההצלחה הקופתית האדירה של שלושה נב-רים ותיווקת, המצחיקון של קולין סרו, שנוד לאמריקה, זוכה תרגיל בנישואין, במקור סירטו של ז'אן של טאקלה, להצלחה גדולה. את מקומן של מארי קריסטין בארו ו-מארי פראנס פיזיה תופסת שתי שחקניות ידועות בעלות מבנה פי-סי המזכיר את המקור: איזבלה רי-סליני רחבת-הגרגם ושון יאנג ה-חטובה כבובת-חרסית. את סרטו מל-של ויקטור לאנו ג'י מארשן ממל-אים טד דאנסון וויליאם פיטרסן.

מייקל דאגלס חוזר לשחק בסרט חדש של רידלי דקוט (בלייד ראנר) ושמו נעם שחור. זהו מותחן על שטר ניריורקי המסתבך עם די-עולם התחונן היפאני. לצידו של דאגלס מופיע צוות יפאני-אמרי-קאי מעורב ובו אנדי גארסיה, קייט קאפשו וקו טאקאקורה. את הסרט הפיקו שריל לנסינג וסטאנלי ז'ד-שעשע את חיזור וורלי והוא שמים.

תדרין

חובה לראות:

תל-אביב: בגלל המילחמה ההיא, פלה הכובש, קפה בנוד, ארבע הרפתקות של רונ ומירא, כל מי הפליל אח רונר רביטי, בלייד ראנר, הדיקטטור הודול. **חיפה:** בגלל המילחמה ההיא. **ירושלים:** שדות החיטה הא-דומים, פלה הכובש, ארבע הרפת-קוח של רונ ומירבל. **תל-אביב:** ארבע הרפתקות

ענדה פיינרו

דני דה'ז'וטו וארנולד שווארצנאגר
את מכסחי השדים, המציא את הגלולה הסיני-תטית הזאת, והוא סוחט ממנה את כל המיץ. שווארצנאגר לא היה מעולם שחקן, אבל גם אין לו יומרות. הוא מלגלג על התפקיד בלי שום מאמץ. דני דה'ז'וטו, כדרכו, משחק על הידיים, הרגליים, העיניים וכל השאר האביזרים הקט-נים, שבהם התברך ושורף קלוייות מקבלנות. סימור אין, אבל במקום זאת יש טעם ברחבי חיבת האמריקאית. במקום עלילה, נופים. סליחה, על איזה סרט דיברנו? כבר שכחנו.

קיפר סאתרלנד: ערפד מודרני התיכונה, זו של הרוז השקט, בעל המחשבות האפלות, שבה מוצא גם סטיבן שפילברג את פרנסתו. אם אכן לא התכוון לעניין בריציות, יש לעבור לסדר היום ולשכוח. רק אם באמת חשב שיש לו מה לומר, הוא ראוי לגינוי. כי יש בסרט הזה זרע ברור של פאשיזם. כל הילדים הטובים של אמא יזכו לגיהנום, כל הפאנאטיקטיים המ-לוכלכים עם התיסרוקות המשונות שרובכים כמו חיות על האופנועים, הם הערפדים המו-צנים את דמנו. ויש רק דרך אחת להיפטר מהם: חיסולם עד אחד. נשמע קצת מוכר. נחמד, לא?

תאונה גנטית

תאומים (תל-אביב, תל-אביב, ארצות-הברית) – קדמיה לפי מירשם, מו-כנה למכירה, מצחיקה בזמן שרואים אותה ונש-כחת במהירות מבזק, חמש דקות לאחר מכן. דני דה'ז'וטו וארנולד שווארצנאגר צריכים להיות תאומים. זה כבר נשמע מנוחך. ההסבר: תאונה גנטית שהעניקה לשווארצנאגר את כל הטוב המרובי של שישה גברים אשר תרמו את זרעם, והותירו לדה'ז'וטו רק את הפסולת התע-שיתית. התוצאה: שווארצנאגר גם גיבור, גם חכם, גם משכיל, אבל נורא תמים, כי גדל באיי פוגי. דה'ז'וטו נמצא מבוזע, בוד רמאני, אבל יודע להסתדר, כי גדל ברחובות לוס-אנג'לס. שווארצנאגר בא העירה לפגוש את התאום רי-דף-הצע, אל השניים נדבקת גם שתי חתי-כות, וביחד הם זוכים גם לאושר וגם לעושר. יחי החלום האמריקאי. בקולנוע לפחות, הוא ניתן להשגה בקלות.

איוון רייסמן, שהפיק את בית החיות ובנים

מפחידון בקושי

נשיכות קטנות (אלנבי, תל-אביב, ארצות-הב-רית) – מפחידון נעורים מצוץ מן האצבע, על עירתי-קייט שבה אופנו-ענים צעירים הופכים לערפדים. למקום מגיעה גרושה עם שני בניה המתבגרים, שאחד מהם מתפתה לערפדות והשני מצטרף לציידים של מוצאי-הדם.

הסרט, כאבחנה דקה ונבונה, עושה המרדה בין סוגים שונים של עופות-לילה אנושיים. יש מי שנהנים מן העניין, ויש מי שמתחרטים על כל העניין. עבור האחרונים יש כמובן גם דרך נסי-נה, אחרת לא היה זה סרט הוליוודי. הוץ מזה, אפשר למצוא כאן את כל האביזרים הדרושים בסצינות קייטיות שבאלה, מיתדות-עץ ושיני-שום ועד לאפקטים מיוחדים של התמוצות רבות, בכל מעם שעורף מתרסק תוך מילוי תפקידו.

גזאל שמואבר, שהיה כבר מעורב בכמה אפוסים, לזיכיוס, מתכוון כאן, ככל הנראה, לפרק נוסף בעולם התעתועים של אמריקה

